

[Aksel Larsen.]

måske ville det iøvrigt være hensigtsmæssigt, om dette ting nedsatte et udvalg med repræsentanter for alle partier til at modtage yderligere oplysninger. Jeg tror, dette er påkrævet.

Ministeren forsøger at kaste sig over os ved at sige, at han ved godt, hvorfor vi interesserer os så meget for militær, og hvorfor vi agiterer så meget imod militæret, og jeg forstår på hans udtalelser, at han mener, vi undergraver det, han kalder forsvar. Jeg vil gerne have lov til at sige, at det arbejde imod militarisme, som vi kommunister gør, er det rene dronning Dagnars silkeærmer imod den agitation, socialdemokratiet drev før i tiden — jeg tænker på tiden før den første verdenskrig, og jeg opfordrer den højtærede forsvarsminister til at dykke ned i historiens annaler og studere dem. Uanset hvilken mening han iøvrigt har, forbeholder vi os imidlertid ret til at varetage de menige soldaters interesser, og vi forbeholder os ret til at bekæmpe militarismen her i Danmark. Vi forbeholder os ret til at have vor mening om, hvorvidt forsvaret er demokratisk og i Danmarks interesse eller ikke. Vi forbeholder os først og sidst vor ret til at varetage det menige mandsskabs interesser, og det kan sandt for dyden nok gøres påkrævet, det får vi illustreret gennem den stilling, regeringen her har taget, og den redegørelse, forsvarsministeren har givet om socialdemokratiets ændrede standpunkt til 18 måneders tjenestetid, idet man under fuldkommen uforsvarlige forhold vil holde så mange soldater inde.

Her har man spurgt eksperterne gennem en lynhurtig undersøgelse, og eksperterne har haft forskellige meninger. Må jeg tillade mig at bemærke, at det ikke er sagt for at fornærme nogen, hverken her i salen eller udenfor denne sal, men det er måske menneskeligt, hvis samtlige regimentschefer, når de skal udtale sig om en sådan sag, føler trang til at fastslå, at de skal nok klare den historie trods alle vanskeligheder, for man har ikke noget som helst imod at avancere, og man ønsker ikke at løbe nogen risiko for at blive mistænkt for ikke at kunne klare problemerne under eventuelt større vanskeligheder, f. eks. ved indkaldelse af sikringsstyrke, ved mobilisering eller under en krig; de vil vise, at de er i stand til at klare

sagen. Det forekommer mig dog, at der foreligger så autoritative udtalelser om det rent ud sagt uforsvarlige i i øjeblikket at gennemføre beslutningen om 18 måneders tjenestetid, at der burde være taget hensyn hertil. Regeringen har skyndt sig at skifte mening, men jeg mener ikke derfor, at folketinget har pligt til at skifte mening, jeg mener, at folketinget dog må have ret til at opfordre regeringen til at ofre noget mere tid på at undersøge og overveje denne sag.

Jeg anerkender ikke forsvarsministerens undersøgelser som tilstrækkelige, så længe han ikke har forespurgt soldaterne selv, og så længe han ikke i det mindste har ulejligt sig ud til de mest nærliggende afdelinger her på Sjælland for at se på, under hvilke forhold soldaterne er indkvarteret. Det er virkelig ikke nok, at man spørger de højere officerer. Derfor har vi foreslået vor dagsorden for at give ministeren mulighed for at foretage nye overvejelser, som efter vor opfattelse må resultere i, at man ændrer den for tidligt truffene beslutning, og hvis regeringen opretholder det standpunkt, som statsministeren og forsvarsministeren har taget, at de vil have vor dagsorden forkastet, ja, så kan det ikke andet end bekræfte vort indtryk af, at det er andre kræfter end lige akkurat danske, der har fået dem til at skifte om fra valgkampens glade og vilde agitation mod den daværende forsvarsminister, Harald Petersen, til det standpunkt, forsvarsministeren og socialdemokratiet nu indtager.

Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard har fundet på en måde at forklare eller bortforklare, hvorfor de radikale ikke vil stemme for vor dagsorden. Dels er den ikke skarp nok, dels anser man det for nytteløst, for den bliver alligevel forkastet. Ja, men hvis den havde været skarpere, ville den formentlig også blive forkastet, så det er da i hvert fald ikke noget argument, og iøvrigt har jeg da adskillige gange oplevet, at det radikale venstre, også det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard, i dette høje ting har stillet forslag eller talt for forslag, som man på forhånd kunne regne med ville blive forkastet. Det har ikke forhindret det radikale venstre i alligevel at have sit standpunkt. Det forekommer mig virkelig noget besynderligt at sige, at fordi vi på forhånd ikke har nogen